

”بندو ڪا مهتو“

آڄ پاڳيه وڌاتا باپ سرو پاڳيو ان بچون سين ملني آئي هئ. پاڳيه وڌاتا باپ سڀي بچون ڪو پاڳيه بناني ڪي آئي سهج وڌي بناء رهي هئ. صرف بندو ڪي حساب ڪو جانو. بندو ڪا حساب سڀ سين سهج هئ. بندو ڪي مهتو ڪو جانا اور مهان بني. سڀ سين سهج اور مهتو شالي بندو ڪا حساب سڀي اچي طرح سين جان گئي هو نان! بندو ڪهنا اور بندو بننا. بندو بن بندو باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. بندو ٿي اور آب بندو استتي ۾ استت هو. بندو باپ سمان بن ملن مانا هئ. يه ملن مناني ڪا ڳي، اڙتي ڪلا ڪا ڳي ڪها جاتا هئ. برهمڻ جيون هئ هين ملني اور مناني ڪي ليئي. اسي وڌي دواران سدا ڪرم ڪرتي هوئي ڪرمون ڪي ٻنڌن سين مڪت ڪرماتيت استتي ڪا اڻيو ڪرتي هو. ڪرم ڪي ٻنڌن ۾ نهين آئي ليڪن سدا باپ ڪي سرو سنڀنڌ ۾ رهتي هو. ڪراونهار باپ نمت بناء ڪرا رهي هئ. تو سيم ساڪي بن گئي. اس ليئي اس سنڀنڌ ڪي سمرتي ٻنڌن مڪت بناء ديتي هئ. جهان سنڀنڌ سين ڪرتي وهان ٻنڌن نهين هوتا. مئن نين ڪيئا، يه سوچا تو سنڀنڌ پولا اور ٻنڌن بنا! سنگر يگ ٻنڌن مڪت، سرو سنڀنڌ ڳت، جيون مڪت استتي ڪي اڻيو ڪا ڳي هئ. تو چيڪ ڪرو سنڀنڌ ۾ رهتي هو يا ٻنڌن ۾ آئي؟ سنڀنڌ ۾ سنيه ڪي ڪارڻ پراپتي هئ، ٻنڌن ۾ ڪينچاٽاڻ، ٿينشن ڪي ڪارڻ ڏک اور آشانتي ڪي هلچل هئ. اس ليئي جب باپ نين ”بندو“ ڪا سهج حساب سکا ديئا تو ديه ڪا ٻنڌن پي سماپت هو ڳيا. ديه آپڪي نهين هئ. باپ ڪو دي ديئا تو باپ ڪي هوئي. جب آپڪا نجي ٻنڌن، ميرا شرير يا ميري ديه يه ٻنڌن سماپت هوئا. ميري ديه ڪهينگي ڪيا، آپڪا اڌڪار هئ؟ دي هوئي وستو پر آپڪا اڌڪار ڪئي هوئا؟ دي دي هئ وار ڪ لي هئ؟ ڪهنا تيرا اور مانا ميرا يه تو نهين هئ نان!

جب تيرا ڪها تو ميري پن ڪا ٻنڌن سماپت هو ڳيا. يه حد ڪا ميرا، يهي موه ڪا ڏاڳا هئ. ڏاڳا ڪهو، زنجير ڪهو، رسي ڪهو، يه ٻنڌن ۾ ٻانڌتا هئ. جب سڀ ڪچ آپڪا هئ، يه سنڀنڌ جوڙ ليئا تو ٻنڌن سماپت هو سنڀنڌ بن جاتا هئ. ڪسي پي پرڪار ڪا ٻنڌن چاهي ديه ڪا، سڀاء ڪا، سنسڪار ڪا، من ڪي جھڪاء ڪا، يه ٻنڌن سڌ ڪرتا هئ باپ سين سرو سنڀنڌ ڪي، سدا ڪي سنڀنڌ ڪي ڪمزوري هئ. ڪئين بچي سدا اور سرو سنڀنڌ ۾ ٻنڌن مڪت رهتي. اور ڪئين بچي سميه پرمات مطلب سين سنڀنڌ جوڙتي هئ. اس ليئي برهمڻ جيون ڪا الوڪڪ روحاني مزا پاني سين ويچيت ره جاتي هئ. نه سيم، سيم سين سنتشت اور نه دوسرون سين سنتشتا ڪي آشيرواد لي سکتي. برهمڻ جيون سريشت سنڀنڌون ڪا جيون هئ هين، باپ اور سرو برهمڻ پريوار ڪي آشيرواد ليني ڪا جيون. آشيرواد اڙتات شپ پاوانئين، شپ ڪامنائين. آپ برهمڻون ڪا جنر هين باپ دادا ڪي آشيرواد ڪهو، وردان ڪهو، اسي آڌار سين هوئا هئ. باپ نين ڪها، آپ پاڳيو ان، سريشت وشيش آتما هو. اسي سمرتي روپي آشيرواد وا وردان سين شپ پاونا، شپ ڪامنا سين آپ برهمڻون ڪا نيان جيون، نيان جنر هوئا هئ. سدا آشيرواد ليتي رهنا. يهي سنگر ڳي وشيشتا هئ! ليڪن ان سڀڪا آڌار، سرو سريشت سنڀنڌ هئ. سنڀنڌ ميري ميري ڪي زنجيرون ڪو، ٻنڌن ڪو سيڪنڊ ۾ سماپت ڪر ديتا هئ. اور سنڀنڌ ڪا پهلا سوروپ وو هين سهج بات هئ باپ پي بندو، مئن پي بندو اور سرو آتمائين پي بندو. تو بندو ڪا هين حساب هوئا نان. اسي بندو ۾ گيان ڪا سنڌو

سمایا هوئا هئ. دنيا کي حساب ۾ ٻي بندو 10 کي 100 بنا ديتا اؤر 100 کي هزار بنا ديتا هئ. بندو ٻڌائي ڄاڻو اؤر سنکيا ٻڌائي ڄاڻو. تو مهتو کسکا هوئا؟ بندو کي هوئا نان. ائسي برهمڻ جيون ۾ سرو پراپتي کي آڌار بندو هئ.

ان پڙه ٻي بندو سمجه سگهي هئ نان! کوئي کتنا ٻي ويسٽ هو، تندرست نه هو، ٻڌي ڪمزور هو ليڪن بندو کي حساب سڀ ڄاڻ سگهي. مائٽين ٻي حساب ۾ تو هوشيار هتي هئ نان. تو بندو کي حساب سڀ ڄاڻ رهي! آڃا.

سرو استانون سين اپني سويت هوم ۾ پهونچ گئي. باپ دادا ٻي سڀي بچون کي اپني پاڻي بناني کي مبارڪ ديتي هئ. اپني گهر ۾ آئي هئ. يهي اپنا گهر داتا کي گهر هئ. اپنا گهر آتما اؤر شرير کي آرام ديني کي گهر هئ. آرام مل رها هئ نان! ڊبل پراپتي هئ. آرام ٻي ملتا، رام ٻي ملتا. تو ڊبل پراپتي هو گئي نان! باپ کي گهر کي بچي شرنهار هئ. باپ دادا گهر کي شرنهار بچون کي ديو رهي هئ. آڃا.

سرو سڀنڌ دواران ٻڌن مڪت، ڪرماڻيت استتي کي انيو ڪرني والي، سڌا بندو کي مهتو کي ڄاڻ مهان بنني والي، سڌا سرو آتمائون دواران سنشتتا کي شپ پاونا، شپ ڪامنا کي آشيرواد ليني والي، سرو کي ائسي آشيرواد ديني والي، سڌا سيم کي ساکي سمجه نمت پاء سين ڪرم ڪرني والي، ائسي سڌا الوڪ روحاني موچ مناني والي، سڌا مزي کي جيون ۾ رهندي والي، بوجه کي سمايت ڪرني والي، ائسي سڌا پاڳيون آتمائون کي پاڳي وڌاتا باپ کي يادپيار اؤر نمستي.

داديون سين:- سميه تيور گتي سين جا رها هئ. جيئي سميه تيور گتي سين چلتا جا رها هئ، ائسي سرو برهمڻ تيور گتي سين اڙتي هئ. اتي هلڪي ڊبل لائيت بني هئ؟ ابي وشيش اڙاني کي شيوا هئ. ائسي اڙاتي هو؟ ڪس وڌي سين سيڪو اڙانا هئ؟ ڪلاس سُنني سُنني ڪلاس ڪراني والي بن گئي. جو ٻي وشيه آپ شروع ڪرينگي اُڪي پهلِي اُس وشيه کي پائنت سيڪي پاس هونگي. تو ڪوئسي وڌي سين اڙانا هئ، اسکا پلئن بنيا هئ؟ ابي وڌي چاهيئي هلڪا بناني کي. يه بوجه هين نيچي اوڀر لاتا هئ. ڪسکو ڪوئي بوجه هئ، ڪسکو ڪوئي بوجه هئ. چاهي سيم کي سنسڪارون کي بوجه، چاهي سنگنن کي.... ليڪن بوجه اڙني نهين دينگا. ابي ڪوئي اڙتي ٻي هئ تو دوسري کي زور سين. ليڪن دوسري کي زور سين اڙني والي کتنا سميه اڙينگي؟ جيئي ڪلونا هونا هئ اُڪو اڙاتي هئ، ڦر ڪيا هوتا؟ اڙ ڪر نيچي آجاتا. اڙتا ضرور هئ ليڪن سڌا نهين اڙتا. ابي جب سرو برهمڻ آتمائين اڙتي تب اؤر آتمائون کي اڙا ڪر باپ کي نزديڪ پهونچا سگهي. ابي تو اڙاني کي سواءِ، اڙني کي سواءِ اؤر ڪوئي وڌي نهين هئ. اڙني کي گتي هين وڌي هئ. ڪاريه کتنا هئ اؤر سميه کتنا هئ؟

ابي ڪم سين ڪم 9 لاک برهمڻ تو پهلِي چاهيئي. ائسي تو سنکيا زياده هونگي ليڪن ساري وشو پر راجيه ڪرينگي تو ڪم سين ڪم 9 لاک تو هو. سميه پرمات سريشت وڌي چاهيئي. سريشت وڌي هئ هين اڙاني کي وڌي. اسکا پلئن بنائو. چوڻي چوڻي سنگنن تيار ڪرو. کتني ورش اوڀڪت ڀارت کي ٻي هو گئي! ساڪار پالنا، اوڀڪت پالنا کتنا سميه بيت گيا! ابي ڪچ نوڀنتا ڪرني هئ نان. پلئن بنائو. اب اڙني اؤر نيچي آني کي چڪر تو پورا هو. 84 جنر هئ، 84 کي چڪر گيا هئا هئ. تو 84 ۾ جب يه چڪر پورا هونگا تب سؤدرشن چڪر دور سين آتمائون کي

سمپ لائينگا. يادگار ۾ ڪيا ڏکائي هئ؟ ايڪ جڳهه پر بڻي چڪر پيڄا اڙر وهه سوڌرشن چڪر سيمر هين آتمائون ڪو سمپ لي آيا. سيمر نهين جاتي. چڪر چلاتي هئ. تو پهلې يهه چڪر پوري هو تب تو سوڌرشن چڪر چلي. تو آبي 84 ۾ يهه وڌي اپنائو جو سڀ حد ڪي چڪر سماپت هو ائسي هين سوچا هئ نان. آچا.

ٽيچرس سين:- ٽيچرس تو هئ هين اڙتي ڪلا والي! نمت بننا، يهي اڙتي ڪلا ڪا ساڌن هئ. تو نمت بني هو اڙتات ڊراما انوسار اڙتي ڪلا ڪا ساڌن ملا هوئا هئ. اسي وڌي دواران سڌا سڌي ڪو پاني والي سرشت آتمائين هو. نمت بننا هين لغت هئ. تو لغت دواران سيڪنڊ ۾ پهونچني والي اڙتي ڪلا والي هوئي. چڙهتي ڪلا والي نهين، هلني والي نهين، ليڪن هلاني سين بچاني والي. آگ ڪي سيڪ ۾ آني والي نهين ليڪن آگ بجهاني والي. تو نمت ڪي وڌي سين سڌي ڪو پراپت ڪرو. ٽيچرس ڪا اڙت هين هئ، ”نمت پاء“ يهه نمت پاء هين سرو قل ڪي پراپتي ستهه ڪرانا هئ. آچا.

اويڪت مهاواڪيه

”ڪرم ٻنڌن مُڪت ڪرمايت، وديهي بنو“

وديهي و ڪرمايت استني ڪا انيو ڪرني ڪي ليئي حد ڪي ميري ميري ڪي ديهه ايمان سين مُڪت بنو. لوڪڪ اڙر الوڪڪ، ڪرم اڙر سنڀنڌ دونو ۾ سوارت پاء سين مُڪت بنو. پچلي جنمون ڪي ڪرمون ڪي حساب ڪتاب وا ورتمان پرشارت ڪي ڪمزوري ڪي ڪارڻ ڪسي پي وئرت سوپاء سنسڪار ڪي وش هوني سين مُڪت بنو. يدي ڪوئي پي شيوا ڪي، سنگنن ڪي، پر ڪرتي ڪي پرستني سو استني ڪو وا سرشت استني ڪو ڊگمگ ڪرتي هئ، تو يهه پي ٻنڌن مُڪت استني نهين هئ، اس ٻنڌن سين پي مُڪت بنو. پڙاڻي دنيا ۾ پڙاڻي ائتم شرير ۾ ڪسي پي پر ڪار ڪي ويادي اپني سرشت استني ڪو هلچل ۾ نه لائي، اس سين پي مُڪت بنو. ويادي ڪا آنا، يهه پاوي هئ ليڪن استني هل جانا، يهه ٻنڌن يُڪت ڪي نشاني هئ. سو چنتن، گيان چنتن، شپ چنتڪ بنني ڪا چنتن بدل شرير ڪي ويادي ڪا چنتن چلنا، اس سين مُڪت بنو، اسي ڪو هين ڪرمايت استني ڪها جاتا هئ.

ڪرم يوگي بن ڪرم ڪي ٻنڌن سين سڌا نياري اڙر سڌا باپ ڪي پياري بنو، يهي ڪرمايت وديهي استني هئ. ڪرمايت ڪا اڙت يهه نهين هئ ڪ ڪرم سين ايت هو جائو. ڪرم سين نياري نهين، ڪرم ڪي ٻنڌن ۾ قسني سين نياري بنو. ڪوئي ڪتنا پي بڙا ڪاريه هو ليڪن ائسي لڳي جئسي ڪام نهين ڪر رهي هئ ليڪن ڪيل ڪر رهي هئ. چاهي ڪوئي پي پرستني آجائي، چاهي ڪوئي آتما حساب ڪتاب چڪتو ڪرني والي سامنا ڪرني پي آتي رهي، چاهي شرير ڪا ڪرم پوڳ سامنا ڪرني آتا رهي ليڪن حد ڪي ڪامنا سين مُڪت رهنا هين وديهي استني هئ. جب تڪ يهه ديهه هئ، ڪرم انديون ڪي ساڻ اس ڪرم ڪيتر پر ڀارت بجار رهي هو، تب تڪ ڪرم ڪي بنا سيڪنڊ پي ره نهين سڪتي ليڪن ڪرم ڪرتي هوئي ڪرم ڪي ٻنڌن سين پري رهنا يهي ڪرمايت وديهي اوستا هئ. تو ڪرم انديون دواران ڪرم ڪي سنڀنڌ ۾ آنا هئ، ڪرم ڪي ٻنڌن ۾ نهين ٻنڌنا هئ. ڪرم ڪي وناشي قل ڪي اچا ڪي وشپوٽ نهين هونا هئ. ڪرمايت اڙتات ڪرم ڪي وش هوني والا نهين ليڪن مالڪ بن، اٿارتي بن ڪرم انديون ڪي سنڀنڌ ۾

آئي، وناشي ڪامنا سين نيوارا هو ڪرم ڀنڊيون دواران ڪرم ڪرائي. آتما مالڪ ڪو ڪرم ڀنڊيون ڀنڊيون نه ڪري ليڪن اڌڪاري بن ڪرم ڪراتا رهي. ڪرائي والا بن ڪرم ڪرنا، اسڪو ڪهينگي ڪرم ڪي سنڀنڊ ۾ آنا. ڪرماتيت آتما سنڀنڊ ۾ آئي هئي، ڀنڊن ۾ نهين.

ڪرماتيت اُڙتات ديهه، ديهه ڪي سنڀنڊ، پڌارت، لوڪ ڇاهي آلوڪ ڌونو سنڀنڊ سين، ڀنڊن سين اُڙتات نياري. ڀل سنڀنڊ شبد ڪهني ۾ آنا هئي، ديهه ڪا سنڀنڊ، ديهه ڪي سنڀنڊيون ڪا سنڀنڊ، ليڪن ديهه ۾ وا سنڀنڊ ۾ اگر اڏينتا هئي تو سنڀنڊ پي ڀنڊن بن جاتا هئي. ڪرماتيت اوستا ۾ ڪرم سنڀنڊ اؤر ڪرم ڀنڊن ڪي راز ڪو جانبي ڪي ڪارڻ سڌا هر بات ۾ راضي رهيڻي. ڪي ناراض نهين هونگي. پي ڀنڊن پڇلي ڪرمون ڪي حساب ڪتاب ڪي ڀنڊن سين پي مڪت هونگي. ڇاهي پڇلي ڪرمون ڪي حساب ڪتاب ڪي ڦل سورپ تن ڪا روڳ هو، من ڪي سنسڪار اَنِه آتمائون ڪي سنسڪارون سين ٽڪر پي کاتي هو ليڪن ڪرماتيت، ڪرم پوڳ ڪي وڻ نه هو ڪر مالڪ بن چڪتو ڪرائينگي. ڪرم يوگي بن ڪرم پوڳ چڪتو ڪرنا، يهه هئي ڪرماتيت بنڊي ڪي نشاني. يوگ سين ڪرم پوڳ ڪو مڻڪراتي هوئي موٽي سين ڪاندا ڪر پسر ڪرنا اُڙتات ڪرم پوڳ ڪو سماپت ڪرنا. ڪرم يوگ ڪي استتي سين ڪرم پوڳ ڪو پريورتن ڪر دينا، يهي ڪرماتيت استتي هئي. وئرت سنڪلپ هين ڪرم ڀنڊن ڪي سوڪير رسيان هئي. ڪرماتيت آتما بڙائي ۾ پي اڇائي ڪا اَنِو ڪرتي هئي. يهه ڪهينگي، جو هوتا هئي وهه اڇا هئي، مئن پي اڇا، باپ پي اڇا، ڊراما پي اڇا. يهه سنڪلپ ڀنڊن ڪو ڪاڻي ڪي ڪڻڇي ڪا ڪام ڪرتا هئي. ڀنڊن ڪت گئي تو ڪرماتيت هو جائينگي.

وڌيهي استتي ڪا اَنِو ڪرني ڪي ليئي اڇا ماترم اَوڌيا بنو. اُٿسي حد ڪي اڇا مڪت آتما سرو ڪي اڇائون ڪو پورڻ ڪرني والي باپ سمان ”ڪامڏينو“ هونگي. جئسي باپ ڪي سرو پنداري، سرو خزاني سڌا پريور هئي، اپراپني ڪا نام نشان نهين هئي، اُٿسي باپ سمان سڌا اؤر سرو خزانون سين پريور بنو. سرشتي چڪر ڪي اندر پارت بجاتي هوئي اَنِڪ ڏڪ ڪي چڪرون سين مڪت رهنا، يهي جيون مڪت استتي هئي. اُٿسي استتي ڪا اَنِو ڪرني ڪي ليئي اڌڪاري بن، مالڪ بن سرو ڪرم ڀنڊيون سين ڪرم ڪرائي والي بنو. ڪرم ۾ آتو ڪرم پورا هوتي نياري هو جائو، يهي هئي وڌيهي استتي ڪا اڀياس. اڇا.

وردان - ميري ڪو تيري ۾ پريورتن ڪر اُڙتي ڪلا ڪا اَنِو ڪرني والي ڊبل لائيت پو

يهه وناشي تن اؤر تن، پوراڻا من ميرا نهين، باپ ڪو دي ديتا. پهلا سنڪلپ هين يهه ڪيئا ڪ سڀ ڪچ تيرا... اسر باپ ڪا فائدا نهين، آپڪا فائدا هئي ڪيونڪ ميرا ڪهني سين ڦسني هو اؤر تيرا ڪهني سين نياري هو جاتي هو. ميرا ڪهني سين بوجهه والي بن جاتي اؤر تيرا ڪهني سين ڊبل لائيت، ٿرستي بن جاتي. جب تڪ ڪوئي هلڪا نهين بنتي تب تڪ اونچي استتي تڪ پهونچ نهين سڪتي. هلڪا رهندي والي هين اُڙتي ڪلا دواران آند ڪي اَنِوت ڪرتي هئي. هلڪا رهندي ۾ هين مزا هئي.

سلوگن - هڪتيوالي آتما وهه هئي جس پر ڪوئي پي ويڪتي وا پر ڪرتي اپنا پرياءُ

نه ڊال سڪي.